

Izhaja v Trstu

Tudi od nedelje in v praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
 Prometnične številke se prodajajo po 3 avš (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Krasju, Št. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolmini, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
 Oglase se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 24 mm): za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.; za smernice, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov po 50 stot. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst K 20, vsaka nadaljnjaja vrsta K 2. Mali oglasi po 3 st. beseda, najmanj pa po 40 stot. — Oglase sprejema inšerati oddelek uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša:

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Polno-branilnični račun št. 841.652.
 TELEFON štov. 1157.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“. — Posamezna številka 10 stot.

Volilna reforma in štajerski Slovenci.

(Glas iz Štajerske.)

Dne 22. junija 1906. so razpravljali v volilnem odseku volilno reformo glede Štajerske.

Za nas Slovence je bil to dan žalosti in obupa. Ako prav pripada malo manj nego ena tretjina vsega prebivalstva slovenski narodnosti in bi smeli potemtakem Slovenci zahtevati od 28 poslancev 9 namesto 6, ki nam jih daje načrt volilne reforme, in dasiravno so se na tem glasovanju združili vsi Slovenci: je bil predlog državnega poslanca, dvornega svetnika dr. Ploja, da naj se število slovenskih mandatov zviša vsaj na 7, vendar odklonjen s 26 proti 21 glasom.

Slovencev je v štajerski deželi čez 400.000; imeli bi pa manj poslancev nego Solnograško, ki šteje 193.000 prebivalcev in dobi 7 poslancev.

Ravno tako je bil v istem razmerju odklonjen naš predlog, da bi se v takomenuvani celjski mestni volilni okraj pritegnili tudi vsi slovenski trgi. Sedaj naj slovenski trgi, ki so imeli dosedaj volilno pravico v mestni volilni skupini, izgubijo svojo volilno pravico! Ti trgi so: Središče, Žalec, Mozirje, Gornjigrad, Ljubno, Vransko, Sevnica in Kozje.

Ti slovenski trgi so postali čez noč brezpravní, ali manj vredni, ker niso več vredni, da bi smeli voliti v mestni volilni skupini, kakor drugi trgi, ki imajo po mnenju naših nasprotnikov nemški značaj, oziroma katerih prebivalstvo je po svoji večini nemškega mišljenja.

Edino le trga Vuzenica in Sevnica je še v zadnjem hipu po posebni milosti velikega Nemca Wastiana doletela sreča, da sta bila vsprejeta v to volilno skupino.

Menda ni treba povdarjati, da je to samo pesek v oči. Slovenski trg Sevnica v tej veliki skupini itak nič ne premore ter je na drugi strani tudi njegov vpliv popolaoma poravnal po vplivu trga Vuzenice, katerega večina bo volila z Nemci.

Ravno tako sramotno smo bili Slovenci premagani celo v tem oziru, da so slovenske občine radgonskega in cmureškega okraja, ki so bile po vladnem načrtu pritegnjene k slovenskemu volilnemu okraju Maribor-Št. Lenart-Ljutomer-Gornja Radgona, od tega našega okraja ločene in so jih pritegnili k dotičnemu nemškemu volilnemu okraju, v katerem volita sodnijska okraja Cmurek in Radgona.

Ob priliki te razprave in dotičnega glasovanja smo se Slovenci mogli prepričati, da nemške stranke in vlado šteti med najhujše naše nasprotnike. Zanimivo je bilo, da je celo nemški konservativni poslanec Hagenhofer predlagal, naj se število štajerskih

poslancev za štajersko deželo pomnoži za tri, izmed katerih naj bi Slovenci dobili tudi eden mandat.

Slovanski poslanci so bili pripravljeni ustreči predlogu poslanca Hagenhoferja, tako, da bi se bilo število mandatov za štajersko deželo pomnožilo za 3, samo da bi mi Slovenci vsaj en mandat bili več dobili. Nemci pa v svoji strastni zaslepljenosti in zagriženosti niso hoteli sprejeti tega predloga.

Nemška ljudska stranka in drugi nemški poslanci, ki ne pripadajo k tej stranki, marveč hočejo biti še boljši Nemci, n. pr. štajerski poslanec Wastian, so se na vso moč trudili, da so pregovorili nemške konservativce, naj bi opustili svoj predlog, kar se je končno tudi zgodilo, tako, da so se vsi Nemci z Italijani in socialnimi demokrati zjediniili proti nam Slovanom.

Kakor hitro so druge nemške stranke ustregle želji nemških konservativcev, da so se v nekatere mestne volilne okraje uvrstili še nekateri večji kraji na deželi, tako, da v dotičnih volilnih okrajih prodoro proti socialno-demokratskim poslancem, so konservativci opustili svoj lastni predlog ter so se v zadnjem trenutku vsi Nemci zjediniili v tem, da naj število poslancev ostane in da se torej tudi število slovenskih mandatov ne sme pomnožiti.

Vlada je pokazala tudi ob tej priliki, kako čisto drugače postopa, kadar gre za zahteve Nemcev, in tedaj, kadar gre za zahteve Slovencev in Slovanov sploh.

Celjskega mestnega volilnega okraja ni dovolila razbiti na noben način, marveč je celo odkritosrčno priznala, da so se ti nemški trgi nalašč zložili v eden volilni okraj, da ne bi nemški značaj volilnega okraja prišel nikdar v nevarnost, z drugimi besedami: da bi bil to v narodnem oziru kolikor možno enoten volilni okraj. Seveda: da bi bila vlada tudi vse slovenske trge zložila v eden mestni volilni okraj, to jej ni prišlo na misel, čeprav je morala sprevideti, da je to krvava krivica in nezasluženo zapostavljanje slovenskega naroda, kateremu se na ta način utiskuje na čelo pečat manjvrednosti.

Pa, ako je vlada tukaj že tako navdušeno branila narodno enotnost dotičnega volilnega okraja, bi bila morala to storiti tudi tedaj, ko je stavil državni poslanec Wastian predlog, da naj se slovenske občine od radgonskega in cmureškega okraja izločijo iz slovenskega volilnega okraja in pritegnejo k nemškemu volilnemu okraju, v katerem se nahajata okraja Cmurek in Radgona. Tedaj bi bil moral minister vstati, usta odpreti in braniti vladni načrt, priporočati bi moral, da morajo slovenske občine voliti v slovenskih, ne pa v nemških volilnih okrajih, v katerih

se pogreznejo kakor v morju. Da je veliki Nemec minister Bienenrth zinil le eno besedo, gotovo ne bi bil vsprejet predlog poslanca Wastiana; nasprotno pa je bilo ministru prav vse, da je mogel spet ustreči Nemcem in da so Nemci njegovo lastno delo, torej vladni volilni načrt, spremenili nam na škodo.

To je naravnost škandal, da se minister tedaj, kadar gre za korist Nemcev, oglašja in toplo priporoča vladni načrt, tam pa, ko bi bilo treba braniti isti na korist Slovencev, se stiska v kot in molči.

To je star način, kakor se deli v Avstriji pravica.

Pri tem se pa še vidi, da nemški zagriženci ne izpuščajo z lepa niti pedi slovenske zemlje, ki jo enkrat imajo. Človek bi mislil, da bi jim moralo biti malo mari za to, ali te slovenske občine, ki se nahajajo v cmureškem in radgonskem okraju, ki torej itak ne pripadajo njihovemu narodu, z nami volijo, ali pa v nemškem volilnem okraju.

Koliko da smemo upati glede Koroške, nam je pokazalo glasovanje v odseku: tudi tam smo bili premagani, večina nam ni priznala drugega mandata.

Nam ni čisto nič za tako volilno reformo, ki bi krivice, ki se nam itak že godijo, samo pomnožila in jih le v drugi obliki odobrila, in sicer za dolgo, dolgo vrsto let. Rajši hočemo krivice, ki se nam godijo, še nekoliko časa pretrpeti, nego da bi si sami podpisali smrtno obsodbo. Tega nam ne pripušča naša narodna čast in naša narodna korist. Mi nočemo, da bi namesto predpravice graščakov, meščanov in trgovcev, — katere predpravice naj se odpravijo — stopile predpravice Nemcev in bogatinov.

Mi zahtevamo od naših državnih poslancev, prvič: da delajo z vso silo in z vsemi močmi na to, da štajerski in koroški Slovenci pridobimo po eden nov mandat, mi štajerski Slovenci najmanj 7 in koroški Slovenci najmanj dva mandata: drugič: da se glede slovenskih občin cmureškega in radgonskega okraja vsprejme vladni volilni načrt, po katerem volijo v volilnem okraju, ki obsega okraje, Maribor, Št. Lenart, Ljutomer in Gornjo Radgono; tretjič: da se prenenadi takomenuvani celjski mestni volilni okraj v tem oziru, da se uvrstijo vanj vsi trgi Spodnještajerske in da na noben način ne smejo biti izpuščeni celo tisti trgi, ki so dosedaj imeli volilno pravico v mestni volilni skupini!

Naši državni poslanci so naprošeni, naj se poslužijo najskrajnejših sredstev, ki so poslancem na razpolago, posebno obstrukcije, in sicer že v sejah volilnega odseka tako, da na ta način preprečijo in razbijajo to volilno reformo, ki nima drugega namena, nego da se za vse čase omogoči nemška nadvlada v naši državi.

Pismo iz Pariza.

(Zvršetek.)

Dovolite g. urednik, da spregovorim še par besed o antagonizmu tukajšnjih listov. Naravno je pač, da skuša vsak s posebno reklamo razširjati krog svojih odjemalcev. V to služijo mu zelo različna sredstva. Vedno je na dnevnem redu kaka posebna in impozantna prireditev v ogromnem obsegu. Ne plaši se ne truda ne stroškov, da le list zadobiva večjo priljubljenost pri ljudstvu. Prirejajo se veselice, koncerti, dirke — in na kak način!

Spominjam se koncerta, ki ga je priredil „Le Matin“ v korist ostalim žrtvam zasulih rudarjev. Koncert je bil v prekrasem tujerijskem vrtu, v katerem je prostora za več stotisoč ljudij, da se lahko komodno zabavajo. Iz vseh strani francoskega ozemlja so dospela glasbena in pevka društva, bodi v deputacijah, bodisi in corpore. Veličasten je bil nastop te vzorne armade pevskih grl! Na-me je napravila največji utis „Marseljeza“, ki jo je pelo nad 400 pevecv se spremljevanjem godal. Ob teh slovesnih in junaških zvokih začenja človeku sree močnejše utripati; ljudstvo se spoštljivo odkriva in iz stotisoč grl ori narodna himna „Allons enfants de la patrie“! To je trenutek, ko se ne moreš vzdržati solz — in to tem bolj, ker ti prihajajo v spomin domače razmere, ko veš, da je tam ljudska himna izgubila mnogo veljave, da ne gre pesem iz srca — ne-le Slovincem temveč tudi drugim. In zakaj?! To veste gotovo tudi Vi prav dobro. Žalostno, toda resnično morda ne? — Okroglo deset tisoč frankov čistega dobička je bil uspeh te prireditve.

Hotel sem omeniti le, da kar se je storilo po inicijativi kakšnega lista, to njegovi „sobotarje“ trdovratno potajujejo in niti od daleč ne omenjajo, pa bodi storjeno tudi iz plemenitega namena v ljudsko korist. Vsi so jednaki v tem.

Pred par tedni je priredil „Jurnal“ mednarodni koncert ravno tam in še v večem obsegu — z razpisom nagrade 100.000 frankov, toda drugi listi, ki imajo za najneznatnejše dogodke obširna poročila, so za take prireditve gluhi in slepi.

Kakor sem že rekel, skuša si vsak sam priboriti največjo populariteto in podlistek mu služi v to kakor boljše orodje nego politika. Več tednov prej razdaja dotičen list na tisočice iztisov brezplačno, ki skušajo s kričečimi ilustracijami vzbuditi pozornost mimoidočih in jih takorekro prikleniti na-se, da jim je potem čitanje tega lista vsakdanja potreba. To umejem prav dobro po sebi. Več nego deset let sem zvest vsakdanji čitatelj „Edinosti“, dan ko je nisem mogel dobiti, bil mi je dolg in vedno je nekaj nedostajalo,

PODLISTEK.

Utisi iz Italije.

Spomini s pota.

Piše Franjo Krašovec.

III.

Od univerze smo krenili preko ponte S. Lorenzo, kjer smo v naglici ogledali hišo, v kateri je prebival prvak italijanskih pesnikov Dante Alighieri. Za pet minut smo bili na trgu sv. Antona. Bazilika sv. Antona Padovanskega, ki ga okoličansko ljudstvo nazivlje jednostavno „il Santo“, je neokusna stavba ogromnih dimenzij. Ogromna je v resnici ta stavba, ali da bi bila nje izpeljava ukusna, tega ne bi mogel reči. Celih 192 let so jo zidali!

Notranjščina cerkve pa zaslučuje občudovanje in pohvalo! Na oltarju sv. Antona je jeden čeških duhovnikov celebriral sv. maso. Pri božjem opravilu so peli češke koral. Posebno Moravani so se odlikovali v petju. Pri Moravcih je namreč religiozni čut veliko bolj razvit nego v Čebih. V umetni-

škem oziru mi je najbolj ugajala kapela sv. Antona. Ob stenah so mramornati reliefi iz čudotvornega življenja sv. Antona in moram reči, da je to najkrasneje relief-delo, kar sem jih videl v življenju. Delo je prišlo iz rok Jak. Sansovino. Cerkev ima tudi svojo zakladnico, ali Franjevci zahtevajo kakor vstopnino po 3 in pol lire za osebo, tako, da z ozirom na visoko vstopnino nismo obiskali zakladnice. Pred cerkvijo stoji spomenik „Erasmus da Nardi“, imenovan Gattamelata, 1438—41 poveljnik armade beneške republike. Spomenik je delo mojstra Donatello, in dovršen že l. 1453. je bil to prvi veči kovinasti zliv v Italiji.

Nedaleč od bazilike sv. Antona je erto botanico (botanični vrt), ki je bil zasajen že l. 1545! Kdor pozna dunajski botanični vrt na Reunwegu, bo prisojal padovanskemu precej enakosti, ali vendar ga padovanski visoko nadkriljuje že v tem, da ima čarobno gricasto ozadje. V tem vrtu je dreves, ki živé življenje — stoletij! Ako bi hoteli na široko pisati o krasotah tega vrta, zašli predaleč. Lepi so laksenburški vrtovi pri Dunaju, očarajoč je Kinskega vrt v Pragi. ali

padovanskemu ga ni primera. Kadar je zadel preko stoletnega vršičja akacij in pinij jutranji vetrič, takrat se z njega širokih kron odzivilja nežno ihtenje, kakor bi te starike božjega stvarstva hotele dopovedati življenje vseh onih davnih rodov, ki so šetali v njihovi senci! Ko se je Goethe na svojem potovanju po Italiji zaustavil v Padovi, pravijo, da se ni mogel ločiti od botaničnega vrta. Trikrat je prišel nazaj in vselej se mu je oko zasolžilo, ko se je imel ločiti od ljubkih palm, končno pa je vzdihnil obupano: „Zdaj vem, da te ne bom videl nikdar več, kajti drugače bi se mi ne krčilo tako srce!“ In res ni videl Goethe nikdar več botaničnega vrta. Na vzhodni strani vrta se nahaja velika, kacij 12—15 m visoka starikava palma, ki je bila zasajena že l. 1580. Ko je bil Goethe l. 1786 v Padovi, je v prenežnih akordih opeval to božanstveno drevo. Botaniki prištevajo to palmo vrsti „Chamaerops excelsa“ in pravijo, da je ena največjih in najlepših na svetu. Kmalu po Goethe-evem odhodu je zadobila ime „Palma di Goethe“, ki ga s ponosom nosi še danes. Pripominjam pa, da je ta palma pod ostrejšem, ker pod-

nebje padovansko vendar ni tako milobno, da bi jej zimski vetrovi ne mogli škoditi. Čuvar vrta nam je pripovedoval zanimivo epizodo. Pred leti je neki ameriški milijonar, ki je bil na potu po Italiji, hotel kupiti botanični vrt. Vzljudil ga je baje tako silno, da je hotel tu ostati in si v njem postaviti vilo. Padovanski univerzi kakor lastnici je ponujal ogromne svote denarja, ki pa vrta ni hotela prodati. Ves žalosten in pobit je odšel v Rim, kjer se je v nekem hotelu — ustrelil.

Iz botaničnega vrta smo bili za 5 minut pred velikolepo cerkvijo sv. Justine. Stavba ob njej je bila nekoč samostan, sedaj je to — infanterijska vojašnica. Utis tega božjega hrama je veličasten, posebno so znamenite klopi v prezbiteriju, kjer so reliefi velike umetniške cene. Cerkovnik nam je pokazal tudi grob sv. Justine in še preden smo se povrnili k izhodu, je stal tam cerkovnik z nabiralno možnjo in zbiral od nas prepotrebno „mancia“. Brez napitnine se v Italiji nikjer ne izhaja; da pa je ta cerkovnik zbiral svojo „mancia“, kar v škrabljico za cerkvene darove, to nam je vzbujalo mnogo smeha.

(Pride še.)

tudi če je bilo družega čtiva v obilici. In tako se dogaja menda, tudi drugim. Listi to dobro vedo in zato tak boj!

In ko bi imeli ti podlistki res tako literarno vrednost kakor trdijo oni! Toda večkrat je citati take neslanosti in gorostasnosti, da bi jih gotovo noben slovenski list ne vsprejel v svoje predale — in naj jih pišejo tudi priznani feljtonisti!

Na svidenje prihodnjič!

—A.

Volilna reforma.

V seji volilnega odseka od minolega petka se je produciral italijanski poslanec Bartoli kakor — razgrajatelj z zavihanimi rokavi in krčevito stisnjenimi pestmi. Udarjal je s pestjo ob mizo, prevračal stolice po izbi in kričal poslancem in vladi: Sramujte se ter je očital gromčim glasom, da hočejo sirote Italijane zadušiti.

Posl. Bartoli se je razljutil baže zato, ker se je bal, da bi glede kočevskega mandata moglo priti do odločitve poprej, nego — se dovrše pogajanja med Italijani in Nemci za medsebojno podpiranje. Menda ne treba praviti, kako so si Italijani mislili to sporazumljenje. Italijani naj bi glasovali za nemški kočevski mandat, a v odškodnino naj bi Nemci glasovali za brezobrazne pretenzije Italijanov v Primorju. Ali z drugo besedo: Slovani naj bi zopet poplačali račun tega nemško-italijanskega sporazumljenja. Ali zdi se, da pogajanja niso šla tako gladko izpod rok kakor bi hoteli Italijani. Izlasti o nemških konservativcih in krščanskih socialistih se čuje, da so pač pripravljeni glasovati z drugimi nemškimi strankami za vsako krivico na škodo Slovanov, ali glede italijanskih zahtev v Primorju da se nočejo nikakor vezati. Že to je vznemirilo Italijane. Potem pa je tudi socialist dr. Adler izjavil, da bo on glasoval za kočevski nemški mandat le v slučaju, da se Nemci kako sporazumejo se Slovinci. A slednjič je tudi vlada pritiskala na Nemce, naj privole, da dobe Slovinci za nemški kočevski mandat na Kranjskem primerno in jednako veljavno odškodnino na Štajerskem, ker bi sicer — kakor je povdarjal ministerski predsednik — prišla v nevarnost vsa predloga. — Vsi ti pojavi so še bolj vznemirili Italijane, ki so se začeli bati, da bi radi kočevskega mandata vendar moglo priti do kakega sporazumljenja med Slovinci in Nemci, kajti v tem slučaju Nemci ne bi več potrebovali Italijanov in postalo bi še bolj dvomljivo, da bi pomagali poslednjim glede njihovih zahtev v Primorju. Pod tem kamenom je tičal rak, ki je včipnil posl. Bartolija, tega očeta proslulega, brutalnega in nemoralnega gesla za primorske Italijane: osar tutto!! da je zbežal in tolkel s pestjo po mizi in razmetaval stolice po sobi.

Nu, „Politik“ hoče vedeti, da glavni vzrok, ki jezi dra. Bartolija, je bil prav za prav v kontroverzi, ki je navstala med njim in ministerskim predsednikom bar. Beckom. Poslednji je bil namreč zaklical Bartoliju, da naj bodo Italijani zadovoljni s tem, kar se jim ponuja, ter da naj ne store ničesar, kar bi moglo provzročiti, da se jim število mandatorov še skrči.

Ta nastop Bartolijev je pa hotel naš „Piccolo“ izkoristiti za neslano, zoperno, uprav šarlatansko renomažo, češ: glejte, kakov uspeh je dosegel naš Bartoli se svojim pogumnim nastopom!! Uspeh je bil namreč — po kvasanju „Piccolovem“ — v tem, da so morali po Bartolijevem nastopu zaključiti sejo, vsled česar ni moglo priti do glasovanja o kočevskem mandatu.

Kakor po navadi je „Piccolo“ tudi to pot brezsravno pahnil resnico na stran in šel drzno dalje po svoji poti — laži! Laž je, da so zaključili sejo vsled nastopa Bartolijevega, ker resnica je ta, da je Bartoli začel razgrajati po zaključku seje.

Naj navedemo kakor priči praško „Politik“ in dunajsko „Neue Freie Presse“. „Politik“ piše v svojem poročilu: „Als aber der Vorsitzende die Sitzung für geschlossen erklärte....“ itd. „Neue Freie Presse“ pravi: „Nach Schluss der Sitzung des Wahlausschusses kam es zu einer sehr bewegten Szene....“ itd. — Po Bartolijevi produkciji je predsednik dr. Ploj naznanil le prihodnjo sejo, zaključil pa je sejo pred Bartolijevim izbruhom. Ta istrski poslanec je menil menda, da se njegov nauk „osar tutto“ more koristno uveljaviti tudi v odseku za volilno reformo, ali dosegel je menda edino to, da so enkrat tudi oni tam gori videli, kako izgleda — dvatisočletna kultura. „Piccolovi“

neslani bahariji se pa je ves pametni svet prisrčno smejal, kajti število njih, ki so vse slepo verjeli, se je začelo vendar krčiti.

Za Kranjsko pride na vrsto volilna reforma za Tirolsko. „Deutsche nationale Correspondenz“ preludira tem razpravam na način, ki mora nas Slovence vznemiriti in naloga je slovenskim členom odseka, da so pozorni in pripravljeni na odpor. Nemški poslanec Erler bo zahteval — glasom navedenega vira —, naj se mandati v Tirolski pomnože za dva. Za slučaj pa, da bo ta predlog odklo-njen, naj se trentinskim Italijanom odvzame en mandat, a odškoduje naj se jih v kaki drugi pokrajini. Zopet isti prizor. Nemci hočejo oškodovati Italijane, a kompenzacija naj se izreže iz slovenske kože. Kajti tista „druga pokrajina“ ne leži nikjer drugje, nego v našem Primorju!! Kedaj se vendar vspne po koncu vsa naša jeza, ves naš gnev proti temu, da se nas vedno smatra kakor kompenzacijski objekt za — vse krivice?!

Z Dunaja poročajo od 9. t. m.: Pozornost vzbuja v parlamentarnih krogih vest, da nameravajo Italijani v odseku za volilno reformo pričeti z obstrukcijo. Dr. Bartoli namerava že danes imeti triurni italijanski obstrukcijski govor, da prepreči s tem glasovanje o kočevskem mandatu. Italijani zahtevajo, da se pomnoži po en italijanski mandat v Istri in v Gorici. Posl. dr. Rizzi je privatno izjavil, da se o obstrukciji določi še le v klubovi seji, ki je brzojavnim potom sklicana za jutri. Italijani se nadejajo, da bo v stvari obstrukcije posredoval ministerski predsednik baron Beck.

Odsek za volilno reformo.

(Brzojavno poročilo).

DUNAJ 9. — Odsek za volilno reformo je na seji, ki se je vršila danes popoldne, nadaljeval specialno debato o številu mandatorov in razdelitvi volilnih okrožij na Kranjskem.

Posl. Bartoli se je pritoževal o zapostavljanju Italijanov ter rekel, da se pod pretezo uresničenja ljudskega postulata in uvedanja splošne volilne pravice, namerava le na najnesramnejši način škoditi italijanskemu narodu, zmanjšati število italijanskih poslancev ter izročiti Slovanom večino v deželah, v katerih prebivajo Italijani. Italijani, izlasti Italijani Istre, so se pred baronom Gautschem in tudi potem izjavili za splošno in enake volilno pravico kakor postulat pravičnosti vzlic temu, da so mnogi pristaši stranke izrazili svojo bojazn radi narodnega posestnega stanja, česar pa govornik ni storil. Sedaj uvideva, da se je motil in mora izjaviti, da bo njegova stranka, ker ni možno v smislu želj italijanskih pokrajin doseči spremembe volilnih okrožij v italijanskih pokrajinah, ne le glasovala proti predlogi, ampak da se bo z vsemi sredstvi branila, da postane nameravano nasilstvo dejstvo. Italijani so bili tudi pripravljeni v prilog demokracije postulat splošne in enake volilne pravice žrtvovati del svojega narodnega posestnega stanja; toda ker noče odsek odstraniti krivic v vladni predlogi, postanejo Italijani najodločnejši protivniki volilne reforme. Govornik je nadaljeval svoj govor v italijanskem jeziku ter je ob 7. uri zvečer končal svoj dve in polurni govor, nakar je bila seja zaključena.

Prihodnja seja jutri ob 5. uri popoldne.

Carinski konflikt med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Avstrijski odposlanec v Belemgradu je že priobčil srbski vladi sklep avstrijske vlade, glasom katerega ta poslednja ne more vsprejeti srbskega odgovora. Kakor glavne vzroke navaja avstrijska vlada za svoj sklep: 1) srbska vlada ni ugodila v polni meri zahtevi Avstro-Ogrske glede znižanja izvestnih postavk v avtonomnem carinskem tarifu, ampak se omeja le na one postavke, ki se nahajajo v srbsko-nemški carinski pogodbi; 2) srbska vlada ne podaja nikake obvezne izjave glede nabave vojnega materiala, ampak se omeja le na splošne obljube; 3.) srbska vlada zahteva take olajšave za izvažanje živine, da bi mogla v par tednih izvoziti vso živino v monarhijo Avstro-Ogrsko.

„Neue Freie Presse“ uverja, da se je javno mnenje v Srbiji začelo obračati proti ministerstvu Pasić. Izlasti da so vsi neodvisni listi začeli ostro napadati srbsko vlado. Tudi provincija da je proti vladi. Dunajski list računa že na bližnji padec ministerstva Pasić.

V nasprotju s temi zatrdili dunajskega lista pa so vesti v pariških listih, glasom katerih je javno mnenje zelo odločno in nikakor depimirano. Izvemši par listov, ki so v notoričnih zvezah z inozemstvom je vse novinstvo — tako zatrjajo pariški glasovi — na strani vlade. Politični krogi da so polni zaupanja, da se Srbija pokaže na višini situacije in da izide kakor zmagovalka iz tega boja.

V tem smislu se glasé tudi sklepi eksporterjev v Belemgradu na shodu, ki so ga imeli predčerašnjim. Vsprejeli so resolucijo, ki proglašava avstrijske zahteve kakor nevsprejemljive. Če navstane carinska vojna mej Srbijo in Avstro-Ogrsko, pokažejo srbski trgovci, da so pripravljeni za vsako žrtev za domovino. Srbska vlada mora poskrbeti za olajšanje izvoza v druge dežele.

Ogrska poslanska zbornica.

(Brz. poročilo)

Budimpešta 9. Zbornica je nadaljevala adresno debato. Posl. Berdiceanu (romunski nacionalist) se je najodločnejše zavaroval proti trditvi, češ, da hočejo zastopniki narodnosti nasproti Ogrski pridobiti za se pred inozemstvom javno mnenje ter da hujskajo ljudstvo. Poslanci nočejo nič drugega nego priboriti svojemu narodu pravice, ki mu pripadajo.

Posl. Vajda (romunski nacionalist) je izjavil, da je treba od raviti v šolah poskuse madjarizacije. Prav isti poskusi vzbujajo šovinizem narodnosti ter nikakor ne dosežajo svojega smotra, kakor zamore to svedočiti baron Banffy. Govornik se je zavaroval proti sumničanju, češ, da zasledujejo Romuni iredentistična stremjenja.

Nova srbska skupščina

se je sestala v nedeljo ter izvolila komisijo za overovljenje mandatorov. V komisijo je bilo izvoljenih sedem staro- in dva mlado-radikalca.

Dogodki na Ruskem.

Odstavljen guverner.

Kakor poročajo iz Petrograda, je guverner Küster v Grodnem, pod čegar gubernijo spada Bielostok, odstavljen.

Drobne politične vesti.

Vseučilišče v Zagrebu, ki nima, kakor znano, še medicinske fakultete, je imelo v minolem zimskem tečaju 1196 slušateljev. Od teh je bilo pravnikov 747, modroslovcev 251, bogoslovcev 116, farmacevtov 49 in gozdarskih akademikov 34. Po rojstnem kraju jih je bilo iz Hrvatske in Slavonije 901, iz Dalmacije 111, iz Bosne in Hercegovine 69, iz Ogrskega 39, iz avstrijskega Primorja 28, z Reke 4, iz Štajerske 6, s Kranjskega 2 in iz ostalih avstrijskih dežel 7. Iz tujih držav jih je študiralo v Zagrebu 29, in sicer: iz Srbije 4. Bolgarske 19. Črne gore 2 in raznih drugih držav 4.

Glasilo čilenskih Hrvatov „Sloboda“, ki ga je že peto leto izdaval Ivan Krstulović v Antofagasti, mestu južno-ameriške republike Čile, je koncem meseca maja prenehalo izhajati. Glavni sotrudnik in stavec „Slobode“ je bil sam sin Ivana Krstulovića, mladi Božo Krstulović, ki je dne 20. maja umrl, vsled česar je bil urednik prisiljen ustaviti list.

Domače vesti.

Kako se vzgaja italijanska mladina v naši deželi! V mestni zbornici dne 4. julija t. l. je odgovoril župan Sandrinelli na interpelacijo mestnega svetovaleca Mraka glede postopanja onega kateheta, ki je vzel nekemu učencu iz rok knjigo: „Zgodovina Italije“. Ker ta knjiga ne spada med šolske knjige je don Bankić sekvestriral oba zvezka, katera hranijo pri vodstvu, da je koncem leta povrnejo starišem.

Ako je kedo radoveden, kaj da je v tej knjigi neprimerne za našo šolsko mladino naj prečita to oceno.

Knjiga ima 68 strani in stane 25 stot. Spisal jo je A. Della Pura pod naslovom: „Il risorgimento d' Italia“. Knjiga pripoveduje otrokom italijansko zgodovino od l. 1815. do danes.

Kaj je vsebina te knjige?

Pisatelj opisava v kratkih potezih vso zgodovino preporoda Italije. V lepem jeziku v kratkih odstavkih in z vidno tendenco pred očuje laškemu otroku kako kruto je vladala Avstrija v Italiji pod Radeckim. Opisuje politično zaroto „karbonarjev“, „la setta dei fe-

derati italiani“. Imenuje znane zarotnike, ki so bili v strašnih zaporih v Spilbergu na Moravskem piše o „Giovane Italia“, ki jej je bil glava Josip Mazzini, revolucionarna gibanja leta 1820., 1821., na Napolitanskem, l. 1831 v Modeni, kateremu je sledilo obglavljenje Ciro Menottija.

Opisuje žalostno tragedijo bratov Bandiera, kakor prvih mučnikov v „Mlade Italije“.

Prihaja na revolucijsko leto 1848—49. opisuje strašno petdnevno vstajo v Milanu proti Avstriji pod Radeckijem, navaja bitko pri Novari, kjer so bili Italijani potolčeni. Prinaša životopis Josipa Garibaldija in njega soproge Anite, padec Benetek pod dožem Danjelom Marin.

Prihaja do Emilija Cavour najmodrejšega državnika tedanje Italije, ki je s kraljem Viktorjem Emanuelom in Garibaldijem deloval za odrešenje Italije „dallo straniero“.

Leta 1859. je tudi Naeoleon III. pomagal Italijanom. Avktor opisuje bitke pri Montebellu, Solferinu in San Martinu, dokler ne prihaja do tretje vojne za neodvisnost leta 1866., ter sklepa: „Sotto l' Austria rimase ancora il Tirol e la ragione d' Istria, e ci sono ancora“.

Knjižica je pisana za učence v blaženi Italiji da izvedo, koliko je morala domovina pretrpeti, predno se je rešila „tujega jarma“. Avstrijske generale in cesarje opisuje kakor krute samodržce.

To čtivo naj bi prišlo v roko tudi mladini v „nesrečnih deželah“ Italije, to je: v Trstu Istri, na Goriskem in v Tirolu, — da se nasrkajo iredentarskega duha in sovražstva do Avstrije in nje vladarja. To knjigo je razposlalo društvo Dante Alighieri, ali „Lega Nazionale“ vsem vodstvom italijanskih ljudskih in srednjih šol v Trstu, Istri in Dalmaciji; Goriskem in Trentinu. Od tam so jih razposlali privatnim potom otrokom v hiše, kjer jih danes pazljivo čitajo po vsej „Regione Giulia“, kakor imenujejo oni naš pokrajino.

Načrtali smo vsebino knjige in zabeležilo dejstvo da je knjiga s tako vsebino predrla v hiše domače in javne učilnice. Storili pa smo to edino zato, ker nam v teh dveh okolnostih plastično odseva dvojno: modrost avstrijskih vlad in pa vrednost obiska italijanskega generala Saletta na Dunaju, oziroma vrednost in iskrenost zveze med Avstrijo in Italijo.

Knjiga pisatelja Della Pura sicer ni potrjena od naše naučne uprave ali naša italijanska mladina se vendar uči iz nje.

Kogar hočejo bogovi uničiti...

Boj slovenske občine s štajerski deželni odborom. Znano je, da štajerski deželni odbor dosledno dopisuje v nemškem jeziku vsem slovenskim občinam. Občina Korkarje v gornjegraškem okraju je pa sedaj izvojevala jako važno pravico.

Ko je dobila zopet na slovenski dopis nemški odgovor, vrnila je ta nemški odgovor s prošnjo, da se jej naj doda vsaj slovenski prevod. Ko je bila tudi ta prošnja odklonjena češ, občina naj si preskrbi prevod, kjer hoče, se je pritožila po g. dr. Jurju Hrašovcu v Celju na c. kr. državno sodišče na Dunaju.

Dne 3. t. m. se je vršila razprava v navzočnosti zastopnikovnega namestnika, dunajskega odvetnika dr. Lenocha, in štajerskega deželne odbornika, odvetnika dr. Linka, ki se je, seveda, trudil na vso moč, da bi občina propadla s svojo zahtevo. Premlel je zopet stare nemške budalosti, kakor da je Gradec nemško mesto, da deželni odbor očetovsko skrbi za Slovence ravno tako kakor za Nemce (Kdo se temu ne smeje?) itd. Dravno sodišče je pa vendar sprevidelo, da zakon ne velja samo za Nemce, marveč tudi za Slovence v Avstriji in je razsodilo, da je štajerski deželni odbor prelomil zakon, se pregrešil proti zakonu o jezikovni enakopravnosti, ker slovenskega dopisa ni rešil v onemistem jeziku.

Res je sicer, da se deželne odbora ne more siliti z zakonitimi sredstvi, da bi se udal, vendar se mu sedaj lahko ob vsaki priliki pove v obraz, da dela očitno krivico, da prelamlja zakon in da se v svoji zagriženosti in zaslepljenosti noče udati niti razsodbi državnega sodišča.

Želeti bi bilo, da bi vse občine in vsi okraji, kakor tudi vse posamične osebe, sploh vse, kar občuje z deželnim odborom, občevalo samo v slovenskem jeziku. Ščassoma se bo deželni odbor vendar moral ukloniti naši zahtevi. V tem oziru pa je obzalovati da se celo take slovenske občine, ki so na

glasu kakor narodno probujene, in tudi narodni trgi dopisujejo v nemškem jeziku z deželnim odborom in posebno s stavbinskim uradom. Ako mislijo, da na ta način prej kaj desežejo, se jako motijo. Na drugi strani nam pa delajo sramoto v narodnem oziru in tudi škodo svojim rojakom, ker, ako bo prihajalo več slovenskih dopisov na deželni odbor, bo moral ta tudi vsprejemati vedno več slovenščine zmožnih v svojo službo, da bodo reševali slovenske dopise.

Bodimo torej povsod značajni in možati!

Nesrečni človek je Mihael Palitante, ki ima krčmo v ulici della Madonna del Mare. Njegova nesreča je pa v tem, da ima ženo, ki se rada ozira po drugih možeh. No, da bi se samo ozirala! Ampak njej to ni dovolj. Ze več časa ima ona ljubavno razmerje s 23-l. mizarjem Pavlom M., ki je doma iz Čedad, a stanuje tu pri sv. Jakobu. Neki dan minolega tedna sta šla krčmarjeva žena in nje ljubček v Gorico in sta tam ostala čez noč. Ko je krčmar to zvedel, je dal — to je bilo predsinočnjim — aretovati mizarja, a ta je na policiji povedal, da se sicer s krčmarjevo ženo imata rada, a le kakor dobra prijatelja. V Gorici pa da je bila krčmarjeva žena našla nekega drugega gospoda, ki je najel sobo v nekem hotelu, a on, mizar, da je spal v drugi sobi blizu iste. Ker je krčmar povedal, da mu je mizar ukradl nekaj zlatnine, je mizar to odločno zanimal, rekoč, da je krčmarju ono zlatnino vzela njegova, krčmarjeva, žena in ne on. No, na policiji so vzeli stvar na zapisnik in potem mizarja djali pod ključ.

Gigantski kinematograf pod milim nebom se odpre teh dni mej ulicama di Tor San Piero in Miramar, to je tam, kjer ulica sv. Terezije veže skupaj obe imenovani ulici, in sicer nasproti rojanskim obokov. Ta prostor je jako obširen. Prirejala se bo vsaki dan le ena sama, a velika predstava. Projekcije tega kinematografa so zelo velike in — kar je najvažnejše — popolnoma jasne ter ne trepetejo. Vspored bo spremenjen vsaki drugi dan. Ob predstavah bo koncert in totilo se bo pivo.

Čevlji ga niso hoteli čakati. 32-letni težak Anton Salzbacher si je bil v soboto zvečer vkupil par čevljev. Zatem je bil pa šel na vrček piva v neko, krčmo v ulici dell'Arcata. Položil je bil čevlje na mizo poleg sebe in počasi srkal pivo. Hip za tem se je pa oddaljil, in sicer le za trenotek. No, ko se je vrnil nazaj k mizi, ni več našel čevljev. Ni mu preostajalo drugo, nego iti — seveda v starih čevljih — na policijo in tam prijaviti stvar. In to je storil v nedeljo predpoludne.

Dijaki, ki lučajo kamenje. Predvečernjim popoldne malo pred 5. uro je neki redar v ulici Tigor aretoval 2 dijaka, ki sta lučala kamenje proti napisu klanca delle Ville na vogalu ulice Tigor. Redar ju je odvedel na bližnjo stražnico v isti ulici, kjer so ju vzeli na zapisnik in ju vzeli na zapisnik. Ob 7. uri in pol so pa redarji istotam našli večjo gručo mladih dijakov, ki so lučali kamenje v isti napis, a mej temi je bil tudi eden prejšnjih dveh, namreč 17-letni H., stanujoči v ulici Tigor. Ko so se redarji bližali gruč, je ta poslednji izrekel več raznih psovok na naslov redarjev. Na stražnici, kamor so ga redarji zopet odvedli, je dejal, da je šel v drugič lučat kamenje zato, da se maščuje, ker je bil prej aretovan. No, izpustili so ga zopet na svobodo.

Radi pretepa je bil aretovan predsinočnjim ob 9. uri v ulici Stadion 22-letni pek Rudolf V. Aretovan je bil pa zato, ker se je pretepal se 40-letnim težakom Antonom Livorini, ki je doma iz Terramo v Italiji, a stanuje tu v ulici dell'Acquedotto št. 17. Livorini seveda ni bil aretovan, ker je bilo dovolj že to, da ga je Rudolf precej namlatil. V pretepu je Livorini zgubil tudi svojo palico. Rudolf je bil na policiji zaslišan in potem izpuščen na svobodo.

Hoidar in vrane. Danes: Amalija, devica; Stojan; Ljubica. — Jutri: Pij L., papež in mučenci; Medor; Miroslava. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 27° Celsius. — Vreme včeraj: lepo.

Društvene vesti in zabave.

Pevsko društvo „Kolo“ priredi v nedeljo, dne 15. julija — kakor že večkrat naznanjeno — veselico povodom obletnice razvitijske društvene zastave. Na veselici nastopi tudi pevsko društvo „Lipa“ iz Razovice, da povrne s tem obisk pevskemu društvu „Kolo“. Diletantje „Narodne čitalnice“ vprizorje pa Govekarjevo burko v enem

dejanju „Dobro došli! Kdaj pojdete domu?“ Na veselici in svobodni zabavi bo udarjal tamburaški zbor „Adrije“. Program je jako obsežen in zanimiv. Na tej veselici se bo prvič izvajal Vilharjev mešani zbor „S Velebita“. Tudi mešani zbor „Milice“ je jako krasen. Med veselico in na svobodni zabavi bo poslovala šaljiva pešta. Zato se je nadejati velike udeležbe.

Veliki izlet „Tržaškega Sokola“ v Nabrežino, spojen z javno telovadbo, ljudsko veselico in plesom, bo v nedeljo dne 15. t. m. s sledečim vsporedom: 1. Odhod iz Trsta ob 2. uri in tri četrt, do Bivija, od koder odkorakata bratski sokolski društvi goriško in tržaško skupno z zastavo in z dvema godbama na čelu na slavnostni prostor. 2. Javna telovadba: a) proste vaje (za izlet v Zagreb); b) vaje na orodju, izvajata skupno goriški in tržaški „Sokol“. 3. Ljudska veselica na trgu s petjem, tamburanjem in z dvema godbama. 4. Ples na posebnem podu. 5. Šaljiva tombola. Sodelujejo razna pevstva društva in slavni tamburaški zbor od sv. Ivana. Na veselici in pri plesu bosti sodelovali nabrežinska in svetoivanska godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina na veselico 30 stotink. Odhod vlakov iz Trsta (do Bivija) ob 1. uri in ob 2.45. (do Nabrežine) ob 4. uri popoldne. Odhod iz Nabrežine v Trst ob 9.55. (iz Bivija) ob 10. in 11. uri zvečer.

Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini priredi dne 29. julija t. l. tombolo s plesom.

Telovadno društvo „Sokol“ v Ilirski Bistrici priredi dne 22. t. m. v hotelu „Ilirija“ v Ilirski Bistrici veliko ljudsko veselico. Na vsporedni bodo: Vsprejem došlih gostov na kolodvoru Trnovo-Bistrica, obhod in razgled Bistrice, javna telovadba in petje hrvatskih in slovenskih sokolskih in pevskih društev, ples, umetniški ogenj i. dr. Veselica, na kateri bo sviral vojaška godba c. in kr. pešpolka grofa Jelčića št. 79 z Reke se bo vršil ob vsakem vremenu.

Vabila na posamična društva so že razposlana; zagotovljena nam je obilna udeležba izlasti od strani bratov Hrvatov in Hrvatkega Primorja. Društva, ki nameravajo sodelovati na tej veselici, naj nam naznanijo to čim prej. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo prepotrebne telovadne opreme, se uljudno vabijo vsa društva, da nas počaste z obilno udeležbo, izlasti ker se nam zopet nudi prilika, da okrepimo in utrdimo vezi bratske vzajemnosti Hrvatov in Slovencev. Na veselo svidenje torej v Ilirski Bistrici in bratski „Na zdar!“

Brate Sokole prosimo, da se sedaj redno udeležujete vaj v telovadnici zaradi izleta v Nabrežino. Bratje, ki ne telovadajo, a nastopijo v kroju so prošeni, da pridejo dne 13. t. m. ob 9. uri k redovnim vajam. Na zdar!

Darovi.
Ciril-Metodijev dar moški podružnici družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu so doposlali sledeči gg.: Šiškočič Karol 5 K, Kerže Martin 5 K, Levičar Ivan 5 K in Jerič Anton 4 K; gca. Ivanka Pipan v Zgoniku svoto 14 K 50 stot., ki so jo nabrali veseli gostje na svatbi g. Josipa Obada, uradnika c. kr. državne železnice, z gospico Zofko Milčevco. Iskrena hvala!

Gospodarstvo.
Novo rudarsko podjetje v Dalmaciji.
Teh dni se je v Zadru ustanovilo rudarsko društvo „Velebit“, ki mu je svrha, da raziskuje in eksploatira produktivne sloje petroleja, ki so ga odkrili na dalmatinski strani Velebita. Društvu pripadajo ugledne osebe iz Dalmacije, tehniška uprava je poverjena „Delniškemu društvu za rudarstvo in vrtanje“ v Zagrebu, prveinu in jedineu podjetju svoje vrste na Balkanu.

Razne vesti.
* **Posedstva kneza Šaumburg-Lipe** na Hrvatskem v židovskih rokah. Kakor javlja „Hrv. Narod“, kupijo posedstvo kneza Šaumburg-Lipeja v Slatini in Virovitici Židje, bratje baroni Gutman. Pogajanja so že dovršena. Kupovna cena je 45 milijonov kron.
* **Veliki knez Ciril gost grofa Lonyay-a.** Te dni je dospel v Požun veliki knez Ciril, kjer se je takoj s svojo soprogo Viktorijo Melito podal v dvorec Orosvar grofa in grofice Lonyay.

Pri ofrokkih se ob bljevanju in polletni driski izkazuje kot izborna živilo Kufekjeva moka za otroke brez mleka na vodi, ker v pravilni razmeri vsega sestavine materinega mleka in je torej tudi primerna za izključno prehrano otrok. Beljakovina te moke je neugodna podlaga za razvitek organizmov, ki dajejo povod driski in to torej bolezen ustavi.

Brzojavne vesti.

Grof Goluchowski.
DUNAJ 9. Minister vnanjih stvari grof Goluchowski se je včeraj podal na svoje posestvo „Skala“ v Galiciji.

Cesar Viljem v Drontjemu.
DRONTJEM 9. Cesar Viljem je včeraj popoldne v spremstvu kralja Hakona obiskal stolno cerkev. Zvečer je bila v opatijski palači dvorna večerja, katere se je vdeležilo 91 oseb.

DRONTJEM 9. Cesar Viljem se je sinoči ob 11. uri vrnil na jahto „Hamburg“. Velika množica ljudstva ga je živahno pozdravljala.

Modra knjiga srbske vlade.

BELIGRAD 9. (Iz uradnega srbskega vira). Srbska vlada priobči v modri knjigi vse spise in dokumente, ki se nanašajo na spor ter jo predloži skupščini.

Poročilo, da je ministerski predsednik Pasić odredil, da stopijo srbske avtonomne tarife nasproti Avstro-Ogrski v veljavo že dne 4. t. m., ni bilo resnično. Iste so se začele uporabljati še le dne 7. t. m.

Spor med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

BELIGRAD 9. V srbskih krogih povdarjajo, da je sedaj nastopilo le brezpogodbeno stanje in ne, kakor se je napačno zatrjevalo, da je izbruhnil tudi že carinski boj; kajti ob brezpogodbemem stanju stopijo v veljavo enostavno avtonomne carinske tarife, dočim se v carinskem boju uporabljajo tudi druge represalije.

Nevarnost panislamiškega gibanja v Egiptu.

LONDON 9. Kakor je „Daily Mail“ zvedel iz Aleksandrije so bila v očigled nevarnosti panislamičnega gibanja odposlana povelja v Malto in Gibraltar, naj bodo čete pripravne za eventuelen nujen odhod v Egipt. Najbrž se egiptovska posadka čim prej toliko pomnoži, da bo takoj mogla zatreti vsaki upor.

Rusija.

VARŠAVA 9. V Konstantinu in Aleksandrovi (okrožje Lodz) so dne 5. t. m. oborožene bande oropale monopolne prodajalnice. Kozaki so zasledovali roparje, od katerih so jih sedem ubili. Dva kozaka sta bila ranjena.

Trgovina.

Borzna poročila dne 8. julija.
Tržaška borza.
Napoleoni K 19.12—19.15, angleške lire K — do —, London kratek termin K 240.42 $\frac{1}{2}$ —240.62 $\frac{1}{2}$, Francija K 95.55—95.75, Italija K 95.57 $\frac{1}{2}$ —95.77 $\frac{1}{2}$, Italijanski bankovci K —, Nemčija K 117.45—117.65, nemški bankovci K —, avstrijska enotna renta K 99.50—99.80, ogrska krona renta K 95.15—95.45, italijanska renta K —, kreditne akcije K 665.——668.—, državne železnice K 672.00—674.00 — Lombardi K 171.00—173.00 Lloydove akcije K 740.—750.— Srečke Tisa K 331.75—335.75, Kredit K 496.— do 483.—, Bodenredit 1890 K 302.—310.—, Bodenredit 1889 K 302.—310.—, Turške K 163.00 do 16.—00 Srbske — do —
Dunajska borza ob 2. pop.
včeraj danes
Državni dolg v papirju 100.40 100.50
„ „ arebru 100.40 100.40
Avstrijska renta v zlatu 117.80 117.90
„ „ v kronah „ 99.70 99.70
Avst. investicijska renta 3 $\frac{1}{2}$ % 99.70 99.50
Ogrska renta v zlatu 4 $\frac{1}{2}$ % 113.40 113.40
„ „ v kronah 4 $\frac{1}{2}$ % 94.35 94.35
„ „ 3 $\frac{1}{2}$ % 85.00 84.70
Akcije nacionalne banke 1690.— 1690.—
Kreditne akcije 666 25 668 —
London, 10 Lstr. 240.37 240.40

100 državnih mark	117.45	117.47 $\frac{1}{2}$
20 mark	23.47	23.48
20 frankov	19.13	19.13
100 ital. lir	95.60	95.60
Cesarski cekini	11.31	11.31

Parizka in londonska borza.

Pariz: (Sklep.) — Francoska renta 96.85, italijanska renta 102.50, španski exterior 95.65, akcije otomanske banke 651.—, Menjice na London 251.50.

Pariz: (Sklep.) Avstrijske državne železnice — Lombardi 178.—, unificirana turška renta 96.20 avstrijska zlata renta 99.25, ogrska 4 $\frac{1}{2}$ % zlata renta 94.25, Landerbank —, turške srečke 145.75, parizka banka 15.25, italijanske meridionalne akcije 8.22, akcije Rio Tinto 16.54 Nepravilna.

London: (Sklep.) Konsolidiran dolg 87 $\frac{1}{2}$ %, srebro 30.—, Lombardi 7.—, španska renta 95.—, italijanska renta 101 $\frac{1}{2}$ %, tržni diskont 3.—, menjice na Dunaj —, Trdna.

Tržna poročila 8. julija.

Budimpešta. Pšenica za okt. K 15.06 do K 15.08, riž za okt. K 12.42 do 12.44, oves za okt., od K 13.— do 13.02, koruza za julij 12.23 do K 12.24.

Pšenica: ponudbe slabotne, povpraševanje srednje, tendenca mrtva. Prodaja: 20.000 met. stot., za 10 do 20 stotink nižje, druga žita brez kupčije. Vreme: oblačno.

Hamburg. (Sklep pop.) Kava Santos good average za september 37 $\frac{1}{2}$ %, za december 38.—, za marec 38 $\frac{1}{2}$ %, za maj 38 $\frac{1}{2}$ %. Stalno. — Kava Rio navadna loco 37—39 navadna realna 40—42 navadna dobra 43—45.

London. Sladkor iz repe surov 8 $\frac{1}{2}$ %, Sh; Mirno.

Pariz. Riž za tekoči mesec 16.—, za avgust 15.75, za sept.-okt. 16.—, za sept.-dec. 16.25 (mirno). — Pšenica za tekoči mesec 24.40, za avgust 23.15, za sept.-okt. 22.75, za september-dec. 22.80 (trdno). — Moka za tekoči mesec 31.70, za avgust 31.50, za sept.-okt. 30.65, za september-dec. 30.50 (trdno). — Repično olje za tekoči mesec 62.—, za avgust 62.—, za sept.-dec. 62.50, za januar-april 62.50 (stalno). — Spirit za tekoči mesec 41.50, za avgust 41.75, za september-dec. 40.75, za januar-april 40.25 (trdno). — Sladkor surov 88 $\frac{1}{2}$ % usov nov 22 $\frac{1}{2}$ %, —22 $\frac{1}{2}$ % (mirno), bel za tekoči mesec 25 $\frac{1}{2}$ %, za avgust 25 $\frac{1}{2}$ %, za okt.-januar 26 $\frac{1}{2}$ %, za januar-april 27 $\frac{1}{2}$ %, (mlačno), rafiniran 56.—56.50 Vreme: oblačno.

Tujci v hotelu „BALKAN“.

Na novo so došli:

Vrbanič, učiteljica, ZAGREB; Msenik, zas. TRST; Exner, pos., PULA; Duschak, pot., REKA; Inger, trg., SOLNOGRAD; Čhejlova, urad., PRAG; Trampler, uradnik, DUNAJ; Barvič, urad., DUNAJ; Deutsch, potov., GRADEC; Skudry, bogoslovec, LJUBLJANA; Persoli, učitelj, GORICA; Pretnar, posestnik, GORICA; Zapišek, gostiln., GORICA; Zajec, trgovec, GORICA; Dr. Traukeberger, prof., PRAG; Ivančič, trg., DESKLE; Schuman, posest., DUNAJ; Komel, trg., DUNAJ; pl. Level, zaselnik, Glandeof, zas., SOFIJA; Nikolof, trgovec, SOLUN.

Sprejemajo se vsakovrstna dela in po posebnih načrtih. —
Hustrovan cenik brezplačno in franco.
Tovarna pohišiva
— RAFAEL ITALIA —
Velikansko skladišče in razstava
pohišiva in tapetarij
TRST
ulica Malcanton šte. 1
po zelo nizkih cenah.

Tovarna pohišiva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. A (lastna hiša).
ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (šolsko poslopije).
Cene, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Hustrovan cenik brezplačno in franco

Serravallo-vo železnato kina vino
za bolehnne otroke in rekonvalescente.
Provzroča voljo do jedi, utrjuje želedece in ojačuje organizem.
Priporočeno od najslovesnih zdravnikov v vseh slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.
Gostavala s 16 kolajnam na raznih razstavah in z nad 3000 zdravniškimi priporočili.
I. SERRAVALLO
— Trst. —
TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON
TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.
KATALOGI BREZPLAČNO.

70 sob. elektr. razsvetljava, lift, kopelji
Cene zmerne. Počakaj & Könl
